



ת"פ (אשדוד) 14646-09-23 - מע"מ אשדוד נ' אדמס תעשייה ומסחר בע"מ

ת"פ (אשדוד) 14646-09-23 - מע"מ אשדוד נ' אדמס תעשייה ומסחר בע"מ ואח' שלום אשדוד
ת"פ (אשדוד) 14646-09-23
מע"מ אשדוד

נגד

1. אדמס תעשייה ומסחר בע"מ

2. עודה רפאת

בית משפט השלום באשדוד

[23.04.2025]

כבוד השופטת אושרת חנה בר

החלטה

1. בפניי בקשה מטעם ההגנה לפסילת עד מספר 35 לכתב האישום, מר מוחמד אבו רביע, וזאת מכוח סעיף

149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

2. השתלשלות האירועים בתיק

בטרם יפרט בית המשפט את נימוקי הבקשה של ההגנה ותגובת המאשימה, בית המשפט מצא לנכון לפרט את

השתלשלות האירועים בתיק הנוגעת גם להגשת כתב האישום המתוקן הכולל את עד תביעה 35 כדלקמן :

בתאריך 07.09.2023 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום.

יוער, כי בתגובת המאשימה לבקשה, צורף כתב האישום ובו חתימה מיום 06.09.2023 ואולם הוא לא נסרק לתיק

בית המשפט.

ביום 07.09.2023 נסרק לתיק בית המשפט כתב אישום הנושא את הכותרת "כתב אישום מתוקן" הכולל בהוראות

החיקוק, בהוראה מס' 2 - מסירת ידיעה כוזבת או מסירת דו"ח או מסמך אחר - 15 עבירות לפי סעיף 1117(ב)(1)

לחוק מס ערך מוסף.

כמו כן, כתב האישום המתוקן כולל את עד תביעה 35 מוחמד אבו רביע בעדי התביעה.

יוער, עניין הנסיבות המחמירות ועד תביעה מספר 35 לא נכללו בכתב האישום המקורי מיום 06.09.2023, אשר

צורף לתגובת המאשימה ולא נסרק לתיק בית המשפט.



הדיונים בעניינו של הנאשם נדחו מעת לעת בשל מצב החירום במדינה- בעקבות מלחמת "חרבות ברזל", משא ומתן בין הצדדים וחילופי ייצוג של ההגנה.

בפרוטוקול הדיון מיום 03.03.24 עלה מהחלטת בית המשפט, כי הוגש כתב אישום מתוקן ואולם אין כל כתב אישום מתוקן שנסרק במועד זה.

הדיונים בעניינו של הנאשם שוב נדחו מעת לעת בהתאם לבקשות מטעם הנאשם.

ביום 30.04.2024 נסרק לתיק בית המשפט יפיו כוח מטעם באת כוחו של הנאשם דנן.

בפרוטוקול הדיון מיום 15.05.24, הגישה המאשימה כתב אישום הנושא את הכותרת "כתב אישום מתוקן בשנית". יוער, כי התיקון עניינו מחיקת הנסיבות המחמירות שהוספו בהוראת חיקוק מספר 2 אשר הוספו בכתב האישום המתוקן מיום 07.09.2023.

3. בתאריך 2.2.25 הגישה באת כוח הנאשם את הבקשה דנן.

באת כוח הנאשם פרטה את השתלשלות האירועים בתיק, בהתייחס לכתבי האישום שהוגשו בתיק, המשא ומתן, הייצוג בתיק וההידברות בין הצדדים.

באשר להשלמת החקירה, טענה באת כוח הנאשם כי ביום 23.5.24, המאשימה הציגה עמדתה כי אין אישור יועץ משפטי לממשלה, זאת בהתאם לסעיף 10 להנחיית פרקליט המדינה 6.11 (להלן: "ההנחיה"), שכן מדובר בעדות של עד שלא אותר בזמן החקירה ואותר לאחר מכן.

בעניין זה טענה באת כוח הנאשם, כי עמדת המאשימה פשטנית, מזלזלת תוך התייחסות לרישא של סעיף 10 להנחיה והתעלמות מעקרונות ההנחיה וחשיבותן.

עוד טענה באת כוח הנאשם, כי סעיף 10 להנחיה, חותם את פרק הנסיבות המצדיקות השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום והוא מתייחס לחומר חקירה שנתבקש טרם הגשת כתב אישום והכוונה לתוצרים שהתקבלו במענה לבקשה לעזרה משפטית, תמלילים, חוות דעת וכדו' ולא לחקירה של עד שלא נעשה מאמץ לאתר וכתב האישום הוגש על מנת לעמוד במועדים הקבועים בסעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי.

באת כוח הנאשם טענה, כי העמדה שאין מדובר בהשלמת חקירה אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות המשפט הפלילי והשכל הישר ומטרתה לעבור את הביקורת על השלמת חקירה על ידי היועמ"ש ולפיכך יש פה פגיעה ב"הליך הוגן" של נאשם.

באת כוח הנאשם טענה, כי התנהלות המאשימה מעלה שאלות משפטיות הנוגעות לחקירת העד האם היא אינה השלמת חקירה? האם הניסיון היחידי לאתר נקרא מאמץ סביר לאיתור העד? מדוע הוגש כתב האישום מבלי לצרף עד והאם הוא עד מהותי? באילו נסיבות נחקר העד, שכן הוא נחקר באזהרה?

באת כוח הנאשם עמדה על מטרת המחוקק בסעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי, שהינה להגביל חקירה על מנת לאפשר הליך הוגן לנאשמים. מטרת הסעיף לקבוע מסגרת זמנים להליכי חקירה והעמדה לדין.

באת כוח הנאשם הפנתה להנחיית פרקליט המדינה ולגורם המוסמך לאשר את השלמת החקירה. לטענתה, השימוש שעשתה המאשימה במקרה דנן עומד בניגוד לעמדת המחוקק ותוך קיפוח הגנת נאשם.

באת כוח הנאשם הפנתה למאמרים ופסיקה לתמיכה בטענותיה.

באת כוח הנאשם טענה כי הפגיעה בהליך הוגן של נאשם במקרה דנן היא גדולה יותר, שכן בהליך בתחום המיסים, במקביל להליך הפלילי, מתנהל גם הליך אזרחי הניזון מתוצרי החקירה. לדבריה, בהליך האזרחי הגיעו להסכם שומה ללא החברה הנוגעת לעד דנן (חברת רוזיסלנד) ולאחר מכן חזרו בהם מההסכם וכללו גם את חברת רוזיסלנד, לאור קבלת חומר החקירה החדש ובשל כך שהוגש כתב אישום מתוקן בגין חברת רוזיסלנד.

באת כוח הנאשם התייחסה גם לעניין צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא כנגד הנאשם.

מכל האמור לעיל, טענה באת כוח הנאשם כי המקרה דנן נכנס בדלתותיה של טענת ההגנה מן הצדק, תוך הפניה לע"פ 4855/02, מ"י נגד איתמר בורוביץ, ניתן ביום 31.03.05 ועל כן יש להורות למאשימה לבטל את האישום כנגד חברת רוזיסלנד ולא ולאפשר את צירופו של עד תביעה מספר 35, אשר המידע לגביו הגיע ככל הנראה מהליכים אזרחיים שהובאו לידיעת המאשימה.

4. המאשימה בתגובתה לבקשה, עמדה על המשא ומתן שהתקיים בין המאשימה לבא כוח הנאשם, בעקבותיו הוגש כתב אישום מתוקן ללא נסיבות מחמירות.



באת כוח המאשימה עמדה על כך, כי עד תביעה מספר 35 - מוחמד אבו רביע - נחקר ביום 18.1.24, לאחר שאותר על ידי היחידה החוקרת וחקירתו הועברה להגנה ביום 22.5.24.

באת כוח המאשימה התייחסה לדוקטרינת ההגנה מן הצדק ולכך שנדרש מבחן תלת שלבי לבחינת הפגמים שנפלו בהתנהלות הרשות. לטענתה, טענת הגנה מן הצדק אמורה להתקבל במקרים חריגים בלבד ובפרט כשמדובר בצעד קיצוני של ביטול כתב אישום כתוצאה מקבלת הטענה.

לפיכך, טענה המאשימה, כי עמדת באת כוח הנאשם נוגדת שורה ארוכה של פסיקה ומתעלמת מהבחן התלת שלבי. ההגנה בוחרת לבסס את טענתה על המסגרת הנורמטיבית של הדוקטרינה מבלי לבחון האם טענתה עומדת במבחן התלת שלבי.

לטענת המאשימה, לא נפל כל פגם בהתנהלות המאשימה בכל שלב מבין השלבים בעניינו של הנאשם.

בהתייחס לסעיף 57 א' לחוק סדר הדין הפלילי, טענה באת כוח המאשימה, כי הסעיף מסדיר את פרק הזמן שבו נמשכים הליכי חקירה והעמדה לדין ואולם הוא אינו קובע כי לאחר הגשת כתב אישום אין כל אפשרות לבצע השלמה חקירה.

לדבריה, השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום אינה מרוקנת מתוכן את סעיף 57א', אלא מהווה כלי חיוני להבטחת צדק והגעה לחקר האמת. באת כוח המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה.

לטענת באת כוח המאשימה חקירת עד תביעה מספר 35 הינה פעולה שנעשתה כדין, שכן החקירה נדרשה קודם להגשת כתב האישום. חקירת העד לא בוצעה בטרם הגשת כתב האישום היות והעד לא אותר זמן רב. מרגע שאותר העד בוצעה חקירתו ללא דיחוי וללא שיהוי. חקירתו הועברה להגנה ובכך נהגה המאשימה בשקיפות מלאה כלפי הנאשם.

לטענת באת כוח המאשימה, במקרה דנן אין מדובר בעקיפה רצון המחוקק אלא בהפעלת סמכות במסגרת הכללים הקיימים, תוך שמירה על איזון בין חקר האמת לבין זכויות נאשם.

לטענת המאשימה במקרה דנן, היות ומדובר בעד שחקירתו נדרשה קודם להגשת כתב האישום, אך לא נחקר בעת ההיא בשל העובדה שלא אותר ומשאוחר העד, לא נותרה ברירה אלא לחקור אותו באופן מיידי. לדבריה, במהלך התקופה שקדמה להגשת כתב האישום נעשו מאמצים רבים וסבירים לאיתור העד.

עוד ציינה המאשימה, כי כתב האישום הוגש גם ללא עד תביעה מספר 35, משמע היו למאשימה די ראיות מוצקות גם ללא עדות עד תביעה מספר 35.

עוד טענה המאשימה, כי העובדה שבוצעה חקירת העד לאחר הגשת כתב האישום, ללא שנתבקש אישור היועמ"ש, אינה פוגעת בזכותו של הנאשם, שכן טרם החלה שמיעת הראיות, חקירת העד הועברה להגנה עוד בטרם ניתן מענה לכתב האישום.

המאשימה שבה והדגישה כי לא נפל כל פגם בהתנהלותה, מדובר בעניין טכני שאינו מצדיק התערבות בית משפט ובוודאי לא להביא לפסלות העדות.

עוד טענה המאשימה, כי השלמת החקירה לאחר הגשת כתב אישום אינה פסולה מעיקרה, כל עוד ניתנה לנאשם הזדמנות ראויה להתמודד עם החומר החדש.

עוד טענה המאשימה, כי חקירת העד לא שינתה את מהות האישומים ואין כלל שינוי בנוסח כתב האישום ולכן אין בחקירת העד המאוחרת, כדי להצביע על פגם היודר לשורש ההליך.

ביחס לטענת הנאשם כי ישנה פגיעה רבה יותר בנאשם בשל הליך אזרחי מקביל, אשר ניזון מתוצרי החקירה, טענה המאשימה כי מדובר ברשות אחת המתנהלת בשיתוף פעולה מלא בין מחלקותיה ואין לטענת הנאשם כל אחיזה, שכן מדובר בשני הליכים שונים, אשר לכל הליך תכלית ומטרה אחרת, בעוד להליך האזרחי מטרה לתקן את הנזק הכספי שנגרם לקופת המדינה על ידי הנאשם, הרי שבהליך הפלילי המטרה היא ענישה, הרתעה וגמול.

לסיכום טענה באת כוח המאשימה, כי לאחר שמיעת הראיות תתברר לבית המשפט התמונה העובדתית המלאה המשקפת את האמת.

הנאשם לא הצליח להניח תשתית עובדתית מבוססת לבחינת הדוקטרינה בהתאם למבחן התלת שלבי שנקבע בהלכת בורוביץ משכך אין בטענות באת כוח הנאשם עילה להכרה בהגנה מן הצדק.

לאור כל האמור, עתרה המאשימה לדחות את הבקשה על הסף.

5. בדיון בפניי ביום 13.3.25 חזרו הצדדים על טענותיהם ביחס לבקשה דנן.



באת כוח הנאשם בטיעוניה עמדה על כך, כי היא לא ייצגה את הנאשם מתחילת ההליך וכי עד התביעה הוסף טרם שייצגה את הנאשם.

באת כוח הנאשם חזרה על כך, כי בהליך האזרחי ההסכם תחילה לא כלל את חברת רוזיסלנד, שכן לא היו ראיות כנגד החברה באותה עת. לאחר חקירת העד חזרו בהם מההסכם ועל כך יש ערעור תלוי ועומד.

לטענתה, המאשימה הגישה את כתב האישום כדי לעמוד בזמנים הנקובים בסעיף 57 ובאותה עת, העד מוחמד אבו רביע לא היה. על פי חומר החקירה חיפשו אותו פעם אחת ולא כפי שהמאשימה טוענת שחיפשו אותו מספר פעמים ולפיכך לא ניתן לומר כי הדבר נעשה בשקידה מלאה או במאמץ סביר.

עוד טענה, כי לאחר הגשת כתב האישום נדרש אישור יועמ"ש, שכן צריכה להיות ביקורת על השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום, על פי ההנחיה.

במקרה דנן כל הנוגע לרוזיסלנד - נחקר לאחר הגשת כתב האישום וזאת מבלי לבקש אישור יועמ"ש.

באת כוח הנאשם חזרה וטענה, כי המאשימה התעלמה מההנחיה וכי סעיף 10 להנחיה רק סוגר את הפרק של השלמת חקירה ומדבר על פרוצדורות, כגון הזמנת בדיקה מחוץ לארץ. סעיף 10 אינו מדבר על עד מהותי, שאז זו השלמה לכל דבר ועניין ולכן נדרשת ביקורת יועמ"ש.

לדבריה, במקרה זה בהעדר אישור יועמ"ש על בית המשפט להתערב ולא להכשיר זאת.

באת כוח הנאשם אישרה כי קיבלה את החומר הנוגע לחקירת העד.

באת כוח הנאשם הגישה לעיון ביהמ"ש את הנחיית פרקליט המדינה 6.11, וכן מאמר הנוגע להשלמות חקירה.

באת כוח המאשימה טענה, כי ישנן תכתובות בין החוקרים לעניין איתור העד ועומדת להגנה הזכות לחקור את החוקר הראשי בתיק בעניין זה.

באת כוח המאשימה בהתייחסותה לבקשה להגנה מן הצדק, ביטול עד מספר 35 וכתוצאה מזה ביטול כל הפורמט הנוגע לרוזיסלנד, חזרה וטענה כי כתב האישום הוגש ללא עד תביעה מס' 35, משמע למאשימה די ראיות להגשת כתב האישום.



באת כוח המאשימה חזרה על טיעוניה כי בטענת הגנה מן הצדק יש לעמוד בשלושה מבחנים מצטברים על פי ההלכה הפסוקה. לדבריה, הבקשה לא עומדת במבחן הראשון בו יש לבדוק אם נפל פגם בהליך ועל כן יש לדחות את הבקשה על הסף.

לטענתה, בתיק זה לא הייתה חריגה במשך הטיפול בחקירה, כתב האישום הוגש במועד. סעיף 57 אינו מתייחס להשלמות חקירה.

באת כוח המאשימה חזרה על טיעוניה, כי הפנתה לסעיף 10 להנחיית פרקליט המדינה וכי חקירת עד מספר 35 נדרשה קודם להגשת כתב האישום, לא בוצעה כי העד לא אותר ומרגע שאותר, חקירתו בוצעה ללא שיהוי ודיחוי. המאשימה פעלה בשקיפות מלאה והעבירה את החומר מיידית להגנה. חקירת העד נעשתה מחמת צורך אובייקטיבי בדיעבד.

כתב האישום מוגש על ידי תובע, לאחר קבלת אישור מנהלת המחלקה.

המאשימה חזרה על טיעוניה כי הגנת הנאשם לא נפגעה, החומר הועבר להגנה בטרם נשמעו עדים וההגנה יכולה להיערך בהתאם.

באת כוח המאשימה בהתייחסותה לטענת ההגנה לחוסר ראייתי וכי כתב האישום הוגש ללא ראיות ביחס לרוזיסלנד, טענה כי עומדת להגנה הזכות להוכיח כי בפורמט זה אין ראיות. לדבריה, הראיות ידברו בעד עצמן.

באת כוח המאשימה טענה כי המאשימה התנהלה כפי שמצופה ממנה וגם אם ההגנה טוענת לפגם מסוים, הרי שמדובר בפגם טכני שאינו מצדיק התערבות בית משפט וביטול הפורמט הנוגע לעד תביעה מספר 35. באת כוח המאשימה הפנתה בעניין זה לפס"ד בורוביץ ופריניאן, שם נקבע כי אין לפסול ראיות בשל פגם טכני וודאי מקום בו לא נפגעה הגנת הנאשם ובענייננו טרם נשמעו ראיות.

עוד טענה באת כוח המאשימה, כי עד תביעה מספר 35 נחקר רק בפרשה דנן ולא בתיקים נוספים. דיון והכרעה

6. סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, אשר כותרתו "המשך חקירה", קובע בזו הלשון :

"הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט."

הוראת סעיף 61 לחסד"פ מכירה בסמכות של רשויות התביעה לבצע השלמות חקירה גם לאחר הגשת כתב אישום. בתי המשפט על ערכאותיהם השונות הכירו בסמכות זו ואישור זו בהחלטותיהם.

ראה בעניין זה בש"פ 1270/14, זוהר ששון נגד מ"י, ניתן ביום 20.03.2014, ושם נאמר :

"לא למותר לציין כי פעולות השלמת חקירה יכול וייעשו אף לאחר הגשת כתב אישום בנסיבות ובדרך המפורטת בהנחיה 6.11 של פרקליט המדינה..."

ראה גם בש"פ 770/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.1.13.

הנחיית פרקליט המדינה מספר 6.11 - שכותרתה "השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום", הינה הנחייה המתווה את השיקולים העומדים בבסיס לביצוע השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום ואת אופן ביצועה.

ההנחיה מפנה למסגרת הנורמטיבית בחוק, סעיף 61 לחסד"פ, המצוטט לעיל.

בהנחיה נקבע בסעיף 2 הכלל ולפיו חקירה משטרית מסתיימת בטרם הגשת כתב אישום.

עם זאת, ההנחיה קובעת גם את החריג לכלל, בסעיף 3, ולפיו לרשות סמכות להורות על השלמת חקירה גם לאחר הגשת כתב אישום, כשסמכות זו נלמדת מהסיפא של סעיף 61 לחסד"פ.

בהנחיה נקבע, כי הגורם המוסמך לאשר השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום כחריג, הינו פרקליט מחוז, מנהל מחלקה בפרקליטות המדינה או ראש יחידת תביעות וזאת בהתקיימם של נסיבות ושיקולים המצדיקים זאת.

הנסיבות והשיקולים המצדיקים השלמת חקירה קבועים בסעיפים 6-10 להנחיה.

7. יצוין, כי עיון מדוקדק בכתבי האישום שהוגשו לתיק בית המשפט ואשר צורפו לתגובת המשיבה עולה כדלקמן:

כתב האישום הראשון אותו ערכה המאשימה כנגד הנאשם, הינו כתב האישום המצורף לתגובת המשיבה ועליו חותמת 06.09.2023. בכתב אישום זה עד תביעה מספר 35 אינו נמנה על עדי התביעה. כתב אישום זה אינו סרוק בתיק בית המשפט.

כתב האישום הסרוק בתיק בית המשפט בעת פתיחת התיק 07.09.2023, הוא כתב אישום הנושא את הכותרת -

"כתב אישום המתוקן", יום למחרת כתב האישום אותו ערכה המאשימה כנגד הנאשם במקור.

בכתב אישום מתוקן זה נראה כי עד תביעה מספר 35, מחמד רבאיעה, נמנה על עדי התביעה.



נראה, כי "בכתב האישום המתוקן" שנסרק לתיק בית המשפט בעת פתיחת התיק, התיקון עניינו בהוספת עד תביעה מספר 35 ובהוספת "נסיבות מחמירות" להוראת חיקוק מספר 2.

בדיון מיום 15.05.2024 הגישה המאשימה, לאחר שהצדדים ניהלו משא ומתן ביניהם, "כתב אישום מתוקן בשנית" והתיקון עניינו במחיקת "הנסיבות המחמירות" בהוראת חיקוק מספר 2.

הצדדים אמנם טענו כי התיקון ב"כתב האישום המתוקן בשנית" נוגע גם להוספת עד תביעה 35 ואולם ענינו הרואות, כי עד זה נכלל ברשימת עדי התביעה בכתב האישום בעת פתיחת התיק כנגד הנאשם.

יחד עם זאת, ועל אף שבכתב האישום הסרוק לתיק בית המשפט בעת פתיחת התיק נמנה עד תביעה מספר 35 בין עדי התביעה, הרי שהצדדים אינם חלוקים על כך שעד זה נחקר לאחר הגשת כתב האישום ועל כן אדרש לבקשה לגופה.

8. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מצאתי לנכון לדחות את הבקשה.

כאמור לעיל, פעולות של השלמת חקירה יכולות להיעשות לאחר הגשת כתב אישום בנסיבות ובדרך המפורטות בהנחיה מס' 6.11 של פרקליט המדינה.

הגם שמן הראוי שחקירת העד תיעשה בטרם יוגש כתב האישום, העדר החקירה של עד מסוים לא שוללת את היכולת להגיש כתב אישום, לא מביאה לביטול כתב האישום או לפסילת ראיה.

טענת הגנת מן הצדק כבמקרה דנן תתקבל רק אם הדברים עולים כדי פגיעה קשה בעקרונות הצדק וההגינות המשפטית.

בהתאם להלכה שנקבעה בפס"ד בורוביץ, ההכרעה בעניין דנן צריכה לשקף את האיזון בין האינטרס הציבורי, כגון שמירה על בטחון הציבור, הרתעת הרבים והיחיד, לבין ההגנה על זכויות היסוד של הנאשם, כגון הזכות להליך הוגן, הגנה על נאשם מכוח הרשות התובעת ושמירה על אמון הציבור בבית המשפט.

בהתאם למבחן המשולש שנקבע בהלכת בורוביץ שעל פי המבחן הראשון, ראשית יש לבחון את הפגמים שנתגלו בהליך המשפטי ועוצמתם. על פי המבחן השני, בית המשפט יבחן את מידת הפגיעה של אותם פגמים בקיומו של הליך הוגן ובתחושת הצדק וההגינות. על פי המבחן השלישי, בית המשפט בוחן את האפשרות לנקוט בדרכים מתונות יותר מאשר פעולה קיצונית של ביטול או מחיקת כתב אישום.

סעיף 61 לחסד"פ אינו מטיל מגבלה על בקשה להשלמת חקירה ובלבד שזה יעשה על ידי הגורם המוסמך לשם העמדה לדין או ניהול יעיל של המשפט.



הנחיית פרקליט המדינה 6.11 הינה הנתיב המשפטי באמצעותו תיעשה השלמת החקירה המבוקשת. באת כוח הנאשם טוענת כי השלמת החקירה במקרה דנן לא עמדה בנסיבות המצדיקות עשייתה וללא שקיבלה את אישור הגורם המוסמך.

באת כוח המאשימה טענה כי השלמת החקירה דנן חוסה תחת סעיף 10 להנחיה. סעיף 10 להנחיה שנמצא תחת הכותרת - "נסיבות המצדיקות השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום" - קובע בזו הלשון:

"חומר חקירה שנתבקש טרם הגשת כתב האישום והתקבל לאחריו, לא יחשב כ"השלמת חקירה" לצורך הנחיה זו לרבות תוצאים שהתקבלו במענה לבקשה לעזרה משפטית, תמלילים, חוות דעת וכדומה".

לאחר עיון בבקשה, בצרופותיה, בתגובת המשיבה, בכתבי האישום שנסרקו לתיק בית המשפט וכפי עמדתי על עניין זה לעיל, ובהסכמת ההגנה כי חקירתו של עד 35 נתבקשה עוד קודם להגשת כתב האישום כנגד הנאשם, הרי שהנחיית פרקליט המדינה לעניין השלמת חקירה, מבחינת לשון סעיף 10 להנחיה, אינה חלה במקרה דנן.

המדובר בחקירה של עד אשר זימונו לחקירה נתבקש עוד בטרם הוגש כתב האישום על ידי היחידה החוקרת. לא ניתן לטעון כי חקירתו של עד זה נזנחה על ידי היחידה החוקרת ולפיכך חקירת העד אינה נחשבת כ"השלמת חקירה".

זאת ועוד, איתורו של עד זה וחקירתו נעשו בזמן סביר לאחר הגשת כתב האישום ודי והותר זמן בטרם החלה שמיעת הראיות הנוגעת לעד תביעה מספר 35 ולפיכך אין בכך כדי להוות פגיעה ממשית בזכויות הנאשם וביכולת של הנאשם להכין את הגנתו כראוי.

ככול והעיתוי של הפעולה אותה ביצעה היחידה החוקרת מצוי בתחילת ההליך המשפט, כבמקרה דנן, לאחר הגשת כתב אישום ובטרם שמיעת ראיות, הרי שהנימוקים הנדרשים לביצועה אינם ברף גבוה ולהיפך.

הדברים נכונים לחומר חקירה שהושג אגב השלמת חקירה, ראה סעיף 9(5) להנחיה ובוודאי שכוחם יפה יותר, כאשר אין מדובר בביצוע פעולה המהווה השלמת חקירה.

באשר לטענת באת כוח הנאשם כי איתורו של העד לא נעשה בשקידה וכי סעיף 10 להנחיה מדבר על ביצוע פעולות טכניות שנדרשו קודם הגשת כתב האישום, כגון חוות דעת ולא חקירה ממש של עד.

בעניין זה יאמר, כי סעיף 10 מדבר על חומר חקירה שנתבקש קודם הגשת כתב האישום והתקבל לאחריו, כאשר לשון הסעיף נוקטת במילה "לרבות" תוצרים כגון חוות דעת, תמליל.



לפיכך סעיף 10 להנחיה לא בא לצמצם את הגדרת "חומר חקירה" שנתבקש קודם הגשת כתב האישום, אלא בא להרחיבו.

זאת ועוד, באשר לשאלה האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום, הרי שבפני ההגנה שמורה הזכות לחקור את נציג היחידה החוקרת אשר ניהל את החקירה, במהלך חקירה נגדית בעניין זה.

יוער, כי גם לו הייתי מקבלת את טענת ההגנה ולפיה יש בחקירת עד תביעה מספר 35 כדי לענות על הגדרה של "השלמת חקירה" ולפיכך יש המאשימה לא עמדה בהנחיות פרקליט המדינה, הרי שקביעה כי יש בכך פגיעה חמורה שתצדיק פסילת עד תביעה מספר 35 היא קביעה מרחיקת לכת לטעמי, שכן כתב האישום הוגש תחילה גם ללא עד תביעה מספר 35 וחברת רוזסילנד הקשורה בו.

בעת תיקון כתב האישום והוספת עד תביעה מספר 35, אין כל שינוי בעובדות כתב האישום, אלא בעדי התביעה בהוספת העד ובהוראות החיקוק, בכך שהוספו "נסיבות מחמירות" להוראת חיקוק 2, אשר בסופו של יום נמחקו על דרך הגשת "כתב אישום מתוקן בשנית".

אשר על כן, אין בכך כדי לפגוע פגיעה מהותית בהכנת הגנתו של הנאשם.

עד תביעה מספר 35 אינו עד התביעה היחיד ו/או המרכזי עליו מתבססת המאשימה בעובדות ובעבירות אותן היא מייחסת לנאשם.

גם לו הגורם המוסמך היה מאשר את חקירת עד תביעה מספר 35 כ"השלמת חקירה" מכוח הנחייה 6.11, לא היה בכך פגיעה ממשית ומהותית בזכויות הנאשם להליך הוגן.

אציין, כי אם הפגם הוא בזכות מקבל ההחלטה על חקירת עד תביעה מספר 35, בכך שההחלטה לחקור את העד לא התקבלה על ידי הגורם המוסמך לטענת ההגנה בהתאם להנחיה, אלא על ידי גורם מהמאשימה ברשות המיסים שאינו מופיע בהנחיית פרקליט המדינה, אין אני מוצאת כי קיימת פגיעה מהותית בזכויות הנאשם.

בית המשפט ישוב וידגיש, כי אין באמור בהחלטה זו, כדי לקבוע כי לא נפל פגם בהתנהלות היחידה החוקרת, שעה שלא חקרה את עד תביעה מספר 35 טרם הגשת כתב האישום.

עם זאת, יודגש, כפי שגם ההגנה לא חלקה על כך, כי מיד עם היוודע דבר איתור העד וחקירתו, המאשימה פעלה ללא כל דיחוי והעבירה את חומר החקירה שהתקבל כתוצאה מחקירת העד להגנה וכאמור, חומר חקירה זה מצוי זמן מספיק בידי ההגנה בטרם יכין את הגנתו ועל כן חקירת העד לא הסבה נזק לזכויות הנאשם.

בענייננו, אין חולק כי אין מדובר בעד תביעה חדש, כי אם בעד תביעה שדבר קיומו היה ידוע להגנה וכי כתב האישום אשר נסרק לתיק בית המשפט בעת פתיחת התיק נשא את שמו.

מדובר בעד תביעה אשר חקירתו נתבקשה טרם הגשת כתב האישום ולפיכך המאשימה עמדה בתנאי של סעיף 10 להנחיה, הגם שמדובר בחקירה ולא במסמך טכני, כטענת ההגנה.

להגנה יש זמן מספיק להיערך בהגנתה ביחס לעד זה.

בנסיבות האמורות לעיל, לא מצאתי כי יש בחקירת עד תביעה מספר 35, כדי לפגוע ביכולת הנאשם להתגונן, אין בה

כדי לפגוע בזכותו להליך הוגן, אין בה כדי להקים הגנה מן הצדק ואין בה כדי להביא למחיקת עד תביעה מספר 35 מכתב האישום ובוודאי שלא לביטול כל האמור בו לחברת רוזסילנד הקשורה בעד.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ה, 23 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.